

Spomini na izlet s traktorjem

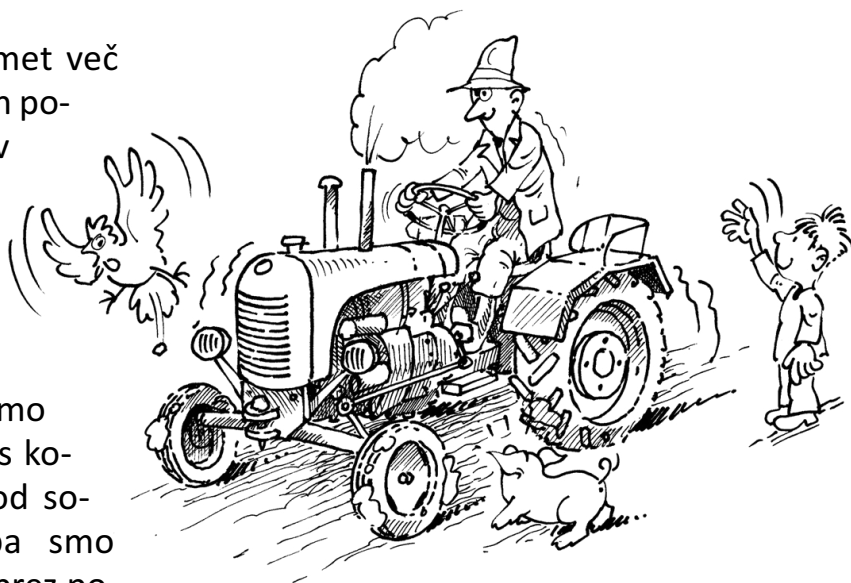
V današnjem času ima vsak kmet več traktorjev in mnogo strojev, ki jih potrebuje pri delu na polju ali v gozdu. Pred petdesetimi leti je bilo seveda še vse drugače.

Predvsem na gorskih kmetijah so delali še s konji in veliko dela so opravljali ročno.

Pri nas, na zelo majhni kmetiji, smo orali in spravljali seno ali drva s konjem, ki smo si ga izposodili od sosedu. Nekatero dejavnosti pa smo opravljali „samotež“ – se pravi brez pomoči strojev ali živali.

Na srečo pa je stric kmalu kupil tedaj zelo popularni traktor znamke Steyr. Bil je zelen in zelo počasen. Vseeno pa smo bili vsi navdušeni, ker je bilo delo odtlej res olajšano. Orali smo z njim, spravljali hlode in drva iz gozda, poleti pa seno v skedenj.

„Fekej“, tako smo namreč imenovali naš traktor, pa smo uporabljali še za nekaj čisto posebnega. Neko nedeljo smo



opremili prikolico s starimi avtomobilskimi sedeži, se udobno usedli vanje, in Fekej nas je vlekel na obisk k starim staršem še višje v hribe. Tam so odrasle pogostili z dobro črno kavo, nas otroke pa z domačim sokom. Stari starši so se zelo veselili našega obiska in čas v prijetni družbi je hitro minil.

Ko smo proti večeru spet zlezli na prikolico, se je zgodilo naslednje: V trenutku, ko sem se hotel usesti, je stric, ki je vozil traktor, sunkovito speljal, in jaz sem se prekucnil nazaj in padel z glavo na tla. Vsi so se prestrašili, najbolj pa jaz sam. V prvem hipu nisem čutil ničesar, a polagoma sta se me lotila lahka omotica in glavobol. Doma so me namazali z „belino“ in mi skuhalo zeliščni čaj. Na zdravnika ali na bolnišnico pa nihče ni pomislil. Stric je bil v velikih skrbeh, saj si je očital krivdo. Na srečo pa je ta nenavadni pripetljaj ostal brez posledic. Kmalu sem bil spet popolnoma zdrav in ostali so mi le lepi spomini na neobičajni izlet.

